

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προπληρωτέα

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εν Ἑλλάδι . . . Δρ. 10

Εν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . Φρ. χρ. 12

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἐν ἡδὲ Πατρίκῃ ἀριθ. 1.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται
λεπτῶν 28.ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἔργα καὶ ἡμέραι.

Γυῖλφορδ, ἰδρυτὴς τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας.

Σεισμοφοβία.

Ἡ ἀδελφὴ Μάρθα. (Ἐντυπώσεις).

Ἐπιστολή.

Περὶ ἡγεσίας.

Βιβλιοκρισία. (Οἱ Ναβαρράτοι ἐν Ἑλλάδι).

Φιλολογικά.

Ἀρχαιολογικά.

Ἀποντήσεις ἀνευ ἐρωτήσεων. (Ὁ ὑπνωτισμὸς
ἐνώπιον τοῦ νόμου. — Ὁ Ἰταλὸς Τάννερ).

Βιβλιογραφία.

Πνευματικαὶ ἀσκήσεις.

ἘΝ ΕΠΙΦΥΛΑΙΑΙ. Ὁ Ἡρωτηριασμένος.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ. Κατὰ τὴν ἐπι-
κρατοῦσαν τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν τῇ δη-
μοσιογραφίᾳ μέθοδον, ἀρχόμεθα καὶ ἡμεῖς
σήμερον ἀπὸ τοῦ πραξικοπήματος τῆς
Φιλιππουπόλεως, οὐχὶ ὅμως ὅπως ἀπαγ-
γεῖλωμεν φιλιππικούς κατὰ τῆς τότε κυ-
βερνήσεως, κατηγοροῦντες αὐτὴν ἐπὶ ἀνι-
κανότητι, οὐδ' ὅπως καταγγεῖλωμεν τὴν
τότε ἀντιπολίτευσιν καὶ τοὺς σὺν αὐτῇ
ἐπὶ προδοτικῇ ἰδιοτελείᾳ· αἱ πράξεις ἀμ-
φοτέρων τῶν πολιτικῶν μερίδων ἀνήκου-
σιν εἰς τὴν ἱστορίαν, καὶ ὅταν ὁ λαὸς
ἀπαλλαγῇ τῆς περιβαλλούσης αὐτὸν ἀ-
χλύος δυνήσῃ ν' ἀναγνώσῃ τὰς ἀληθεῖς
τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἱστορίας δέλτους, βε-
βαίως θὰ συντάμῃ τὰς πολιτικὰς ἀν οὐχὶ
τὰς φυσικὰς ἡμέρας τῶν δυναμένων νὰ
ὀδηγήσῃ καὶ μὴ ὀδηγησάντων αὐτὸν
εἰς τὴν δόξαν. Ἀρχόμεθα λοιπὸν ἀπὸ τοῦ
πραξικοπήματος τῆς Φιλιππουπόλεως ὅ-
πως παρακαλέσωμεν τὸν ἀναγνώστην, ἂν
ἀνήκῃ εἰς τοὺς συνεπιζόντας νὰ δια-
τηρῶσι καὶ τὴν ἐπαύριον τὰ δημοσιεύ-
ματα τῆς χθές, νὰ ἀναγνώσῃ τὰ γραφέντα
ὑπὸ τινων ὀργάνων τοῦ ἐγγυωρίου τύπου
ἀπὸ τῆς περιωνύμου ταύτης ἡμέρας καὶ
ἐντεῦθεν. Ὁ ἀναγνώστης θὰ ἴδῃ ὅτι, ἐνῶ
ὁ ἀγγλικὸς τύπος ἐξῆρε τὰς ἀρετάς (1),
πολιτικὰς τε κοινωνικὰς καὶ στρατιωτι-
κὰς τῆς Βουλγαρικῆς φυλῆς, καὶ ὁ τύπος
τῆς Ἑλλάδος καθ' ἧς ἐστρέφοντο οἱ ψευ-
δέσπαινοι οὗτοι ἔπραττε τὸ αὐτό! ἐνῶ ὑπὸ
τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου ἐξῆρετο ἡ ἀπαρά-
μιλλος ἀνδρεία καὶ τὸ μέγχα μέλλον τοῦ
δωρὸν λέοντος περιβεβλημένου ὄντος τῆς
Σλιβνίτσας, καὶ ὁ τύπος τῆς Ἑλλάδος,
διὰ τῆς κλοπῆς τῶν χωρῶν τῆς ὁποίας
ἐπρόκειτο ὁ λέων νὰ καμῇ τὸ μέλλον του,
ἔψαλλε καὶ αὐτὸς διθυράμβους! θὰ ἴδῃ
ὅτι, μετὰ ταῦτα ὅτε ὁ ἀγὼν ἦτο καθαρ-
ῶς ἐλληνοτουρκικὸς καὶ ὁ ἀγγλικὸς τύ-
πος ἐξῆρε τὰς τουρκικὰς στρατιωτικὰς

ληνικὸς τύπος (ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος), ἔπραττε
τὸ αὐτὸ καὶ ἐνέσπειρεν εἰς τὸ φιλοτιμώ-
τατον τῶν ἐθνῶν τὴν ἀπογοήτευσιν. Θὰ
τῷ εὐχηθῇ τότε ὁ ἀναγνώστης μεθ' ἡμῶν
πᾶν τὸ καταθύμιον ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ καὶ
θὰ τῷ εἴπῃ ὅτι οἱ οὕτω προσανεχθέντες
οὐδέποτε ἐνόησαν τί σημαίνει δημοσι-
γραφικὸν καθήκον καὶ ὅτι ὑπῆρξαν, ἀκου-
σίως βεβαίως, ἐχθροὶ τῆς ἐαυτῶν πατρίδος.

Τὰ ἀναμενόμενα. Καθ' ὅλα τὰ φαι-
νόμενα νέοι σεισμοὶ — πολιτικοὶ οὗτοι —
ἀναμένονται, κυρίαν ἔδραν ἔχοντες τὸ
κοινοβούλιον. Καὶ ἡ μὲν συμπολίτευσις
προσπαθεῖ ν' ἀποφύγῃ τὴν καταστροφὴν,
διασπῶσα τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ ἀνομο-
λογοῦσα μὲν τὴν ἀνάγκην τοιαύτης — καὶ
τοῦτο χάριν τῶν τύπων τοῦ ἀσπίλου Συν-
ταγματικοῦ πολιτεύματος — ἀλλ' οὐχὶ
καὶ ὑπὸ τὸν ἐπίφοβον κ. Δηλιγιάννην· ἡ δὲ
ἀντιπολίτευσις ἐπισεῖει ἄρθρα τινὰ τοῦ
ποινικοῦ νόμου ἀπειλοῦντα τελείαν ἐξόν-
τωσιν τῶν κορυφαίων τούλαχιστον τοῦ
Τρικουπικοῦ κόμματος. Ὡστε καθ' ὅλα τὰ
φαινόμενα αἱ ἐπιθέσεις προμηνύονται ἡ-
κιστα ἄβραϊ.

Δὲν εἶχον ἐπιμελητέας. Μετὰ λύ-
πης ἀναγκάζομεθα νὰ ἀνὸμολογήσωμεν
ὅτι φοβερὰν ἀδράνειαν ἐπεδείξαντο οἱ ἀρ-
μόδιοι εἰς τὰ τῶν σεισμῶν. Εὐτυχῶς τὰ
πλεῖστα τῶν παθόντων μερῶν κατοικοῦν-
ται ὑπ' ἀνθρώπων εὐπορούντων καὶ μεθ'
ὑπερηφανείας ἀποκρουσάντων πᾶσαν βοή-
θειαν χαρακτηρὰ ἐλέου φέρουσιν, ἀλλέως
μέχρις οὗτο νὰ περατωθῶσι τὰ ἀλυσιδωτὰ
σκέλη γίνεταί καὶ καταρτισθῶσι αἱ ἐπί-
σημοι καὶ ἡμιεπίσημοι ἀποστολαί, ἀφι-
χθῇ δὲ καὶ τὸ ἀναμενόμενον ραστόχαρτον,
ἀπέθνησκον ἂν τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύ-
χους ἅπαντες οἱ ἐκ τῶν σεισμῶν εἰς τοὺς
δρόμους μείναντες. Αὐτὸ θὰ εἴπῃ νὰ μὴ
μᾶς προειδοποιήσωσιν οἱ σεισμοὶ καὶ νὰ
μὴ ἔγωμεν. . . ἐπιμελητέας.

Τὸ συμπέρασμα. Ὡς βεβαιοῦται,
κατὰ τὸ συμπέρασμα τῆς ἐκθέσεως τῆς
ἐπὶ τῶν μεθοριακῶν ἐπιτροπῆς, ἀφορμαὶ
πρὸς σύγκρουσιν ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ τουρ-
κικοῦ στρατοῦ, ἐπὶ τῷ πονηρῷ σκοπῷ τῆς
καταλήψεως τῶν θέσεων τοῦ ἡμετέρου
στρατοῦ, κυρίως δὲ τῆς προκλήσεως πο-
λέμου, πρὸς ταχύτεραν βελτίωσιν τῆς
οἰκτρᾶς καταστάσεως, ἐν ᾗ εὕρισκετο ἔ-
νεκα ἀλλείψεως τροφῶν καὶ ἐνδυμάτων.
Ὡς πρὸς δὲ τὴν διαγωγὴν τοῦ ἡμετέρου
στρατοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ ὡς λέγεται, ἐκθέ-
τει ὅτι ἡ πεῖθαρχία μετὰ τὸν στρατιωτῶν,
ὑπαξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ἀξιωμα-
τικῶν εἰς τὰς τῆς ὑπηρεσίας των σχέσεις

παντοσείδεις στερήσεις παραδειγματική, τὸ
δὲ θάρρος καὶ ἡ γενναϊότης ἀπαράμιλλα.

Ὡστὲ τὰ περὶ ἀπειθαρχίας καὶ τὰ κω-
μικώτατα περὶ ἀδίκου ἐκ μέρους ἡμῶν ἐ-
πιθέσεως καὶ αἱ λοιπαὶ καταχθόνιαι δια-
δόσεις, εἶνε, ὡς πάντοτε διεσάλπισεν ἡ
Ἑβδομάς, μῦθοι.

Τὸ ψήφισμα τοῦ κρητικοῦ λαοῦ.
Εὐτυχεῖς λογίζομεθα καταλήγοντες τὰ
χρονογραφικὰ τῆς ἐβδομάδος ταύτης διὰ
τοῦ τελευταίου ψηφίσματος τοῦ μεγαθύ-
μου Κρητικοῦ λαοῦ.

«Διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως κατὰ τῶν
» ἐν ἡμιεπισήμοις ἀγγλικαῖς ἐφημερίσι
» δημοσιευθέντων περὶ καταλήψεως τῆς
» Πατρίδος ἡμῶν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ
» κηρύττομεν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώ-
» πων, ὅτι τοιαύτην αὐθαίρετον πρᾶξιν
» πραγματοποιουμένην, ὁ κρητικὸς λαὸς
» θέλει καταπολεμήσει δι' ὅλων τῶν ду-
» νάμεων του».

Ἐλπίζομεν ὅτι τὴν αὐτὴν θὰ μετέλ-
θωσι γλώσσαν καὶ οἱ Θάσιοι καὶ οἱ Λή-
μνιοι καὶ οἱ Λέσβιοι καὶ οἱ Ῥόδιοι καὶ
εἴτινες ἄλλοι, καθ' ὧν ἐν τελευταῖν τῶν
αἰῶνι ἀπειλεῖται νέα κατὰκτησις, καὶ ἐν
ταῖς ὁποίαις ἴσως δὲν σφάλλεται τις ἂν
κατατάξῃ καὶ τοὺς Σαμίους! . . .

Ἑλλάς καὶ Αἰθιοπία. Τὰ τῆς
Ἑλλάδος δὲν εἶναι ὅλως ἀπελπιστικά.
Ἄν τὰ κυκλοῦντα ἡμᾶς ἔθνη κρατοῦσιν
ὑψωμένην κατὰ τῶν χωρῶν ἡμῶν κατα-
κτητικὴν χεῖρα. . . ἐκεῖ κάτω, εἰς τὴν Αἰ-
θιοπίαν, ὑπάρχει καὶ εἰς φίλος, ὁ ἡγεμὼν
τῶν ἡγεμόνων τῆς Αἰθιοπίας, ὁ αὐτο-
κράτωρ τῆς Ἀβυσσινίας Ἰωάννης. Καὶ
εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐκεῖ τρώγουσι τοὺς
ἰχθῦς ὠμούς, ἀλλὰ γνωρίζουσι τὸν Ἡρό-
δοτον, ἐνῶ ἡμεῖς οἴτινες τοὺς τρώγομεν
ἐψημένους, τὸν ἀγνοοῦμεν· εἶνε ἐπίσης ἀ-
ληθὲς ὅτι καὶ τὸ κρέας αὐτὸ τὸ τρώγου-
σιν ἄψητον, ἀλλὰ γνωρίζουσι τὴν πρό-
τῆς πτώσεως καὶ μετὰ ταύτην Βυζαντι-
νὴν ἱστορίαν, ἣν ἐπίσης ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν·
γνωρίζουσι ποῖα ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἡ ἀπο-
στολὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐνῶ ἡμεῖς καὶ
αὐτὸ ἀγνοοῦμεν. Λυπηρὸν ὅτι ὁ παρ' αὐτῷ
ἀποσταλαὶς ἐξ Ὑδρας ἀξιόλογος ἱκτρός
ὁ κομιστὴς γενόμενος τόσων δώρων καὶ
πληροφοριῶν δὲν ἠδυνήθη διὰ λόγους ἀνε-
ξαρτήτους τῆς θελήσεώς του, νὰ φέρῃ καὶ
τὴν δωρηθεῖσαν ἱππὸν μετὰ ἀργυρᾶ ἐπιπ-
πια τῆς, ἰδίως δὲ τὴν δωρηθεῖσαν ἡμίον-
ον τὴν φέρουσιν σήματα στρατηγοῦ ἀ-
γνώστου σώματος. Τολμῶμεν νὰ πιστεύ-
σωμεν ὅτι ἂν αἱ Ἀβυσσινιακαὶ ἐνέργειαι
προεξετείνοντο καὶ μέχρι τῆς Ἀλβανίας,

καταιγίδες. Σὰς ἀποχαίρετῳ τείχῃ πολυαγάπητα τῆς μονῆς, καὶ πᾶς τάφῳ ὅσ-
τις ἐρρόφησας τὴν Στρατονίκην μου, τὴν
χαρὰν καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ βίου μου. Ἡ
θέα σὰς μὲ σπαράσσει χωρὶς νὰ μὲ φο-
νεύῃ. Ἡρεμώτερος ὑπὸ τὴν ψυχρὰν τοῦ
γῆρατος πνοήν, ἐλπίζω νὰ σὰς ἴδω ποτέ,
καὶ ἐὰν ἡ ἀποτεφρωθεῖσα καρδιά μου δύ-
ναται νὰ αἰσθανθῇ παλμὸν ὕστατον χα-
ρὰς μελαγχολικῆς, νὰ κατακυγῶ εἰς τὴν
θέαν σὰς ἀναπολῶν τὰς ἀναμνήσεις μεθ'
ὧν πρὸς τοὺς τόπους τούτους συνδέεται
ἡ ζωὴ μου. Ὡ Στρατονίκη...

Ἀκούω τοὺς κώδωνας τῆς μονῆς. Ὁ
ἐσπερινὸς ἤγει ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας. Ἐ-
λῆξε. Καὶ διὰ μέσου τῶν ὑστάτων ἁρμο-
νιῶν ἀναγνωρίζω τοὺς φθόγγους τῆς φω-
νῆς σου, ὦ Μάρθα, καὶ εἰς τοὺς φθόγγους
τούτους ἐνθυμούμαι τὴν ἄσπilon ἐκείνην
παρθένον ἧς ἡ αὐτὴ μουσικὴ φωνὴ κατε-
κλήλησε τὰ ὦτά μου καὶ συνήρπασε...
ἀλλὰ καὶ ἐσπάραξε τὴν καρδίαν μου. Ὡ
Μάρθα! τῆς φωνῆς σου τὸν ἦχον δέχομαι
ἀπερχόμενος ὡς ὑστάτην ἀνάμνησιν. Τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κάτοικος, Στρατονί-
κη καὶ Μάρθα, λατρεῖας καὶ θλίψεως ἀν-
τικείμενον αἰσθάνομαι ὅτι ἡ φωνὴ σου
μοῦ ἀποσπᾷ τὴν καρδίαν. Ἀκαρδὸς ἐφε-
ξῆς θὰ πλανηθῶ, ψυχρὸς τοῦ κόσμου θεα-
τῆς, καὶ ὅταν ἐρωτώμενος τί ἔκαμα, ποῦ
ἄφῃκα καὶ διατί τὴν ἄλλοτε πλημμυροῦ-
σαν ἐξ αἰσθήματος καρδίαν μου, θὰ μει-
διῶ μελαγχολικῶς ἀλλὰ τὸ βλέμμα μου
θὰ τρέπεται πρὸς τὴν μονὴν σου, καὶ ἡ
περίλυπος ψυχὴ μου θὰ ψιθυρίζῃ παρὰ τὸ
οὐς σου νὰ ἀπαντήσης σὺ τί ἔγεινε τοῦ
Σθενέλου ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ καρδιά καὶ ἡ
ποίησις! Ἐντὸς τῆς μονῆς τοῦ Παλαιο-
κάστρου θάπτεις ὦ Στρατονίκη τὴν νεό-
τητα σου, τὴν ἔξοχον ἀρετὴν σου, τὸ ἀ-
παράμιλλον κάλλος σου, τὰς ἀναμνήσεις
σου τὰς σεμνὰς καὶ μυστικὰς... Ἄφες
νὰ θάψω καὶ ἐγὼ ὅ,τι μοὶ ἤρπασας, ὅ,τι
δὲν μοὶ ἀνήκει πλέον, καὶ παρὰ τὸν τά-
φον ὅστις ζῶσαν σὲ κατέπιε, ἄφες νὰ ἐν-
ταφιάσω καὶ ἐγὼ τὴν καρδίαν μου...

(Ἐπεταὶ ὁ Ἐπιλόγιος)

ΣΥΠΡΙΔΩΝ ΠΑΓΑΝΕΛΗΣ

ΠΕΡΙΗΓΗΤΑΙ

(Συνέχεια ἴδε σελ. 430).

Ὁ Guerin «Description de l'île de
Patmos et de Samos» λέγει περὶ τοῦ
χειρογράφου τούτου: «répertoire si sa-
vant et si confus de tant de notes
recueillies sur la Grèce, et en par-
ticulier, sur l'Archipel» κτλ. Ὁ δὲ
Sonnini: «Mais un ouvrage qui sur-
passeroit tout ce que l'on a publié
au sujet de l'histoire et des monu-
ments de l'ancienne Grèce, est celui
du savant le plus distingué, le plus
versé dans la littérature grecque, le
celebre D. Anse de Villosion, s'il se
determinoit à mettre en jour les ma-
tériaux précieux qu'il a recueillis
sur les lieux; ouvrage qui seroit lui

» même un monument littéraire di-
gne des beaux temps de la Grèce, à
laquelle néanmoins il ne pourroit
rien ajouter».

Τὸν Choiseul Gouffier (1782) γρά-
φοντα Voyage pittoresque dans l'em-
pire Ottoman et voyage pittoresque
de la Grèce. Paris. Ἐγεννήθη τὸ 1752.
Ἐξῆς δύο ἐτῶν τὴν ἡλικίαν περιηγήθη
τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς νήσους, ἐξέδωκε δὲ
τὸ ἀνω σύγγραμμα ὑπὸ ὠραιστάτων κο-
σμούμενον εἰκόνων, συνεπεία τοῦ ὁποῦ
ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν
ἐπιστημῶν. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἦτο
πρέσβυς εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα καὶ
τυπογραφεῖον καὶ ἄνδρας εἰδικούς πρὸς
ἀπεικόνισιν τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλά-
δος παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ. Τὸ 1791 διω-
ρίσθη πρέσβυς ἐν Λονδίνῳ, ἀλλὰ δὲν ἐδέ-
χθη τὴν θέσιν ταύτην. Τὴν 22 8βρίου
1792 προεγράφη ὑπὸ τῆς Δημοκρατίας
ὡς προδότης, μετέβη εἰς Ῥωσίαν, ἔνθα
ἀποκτήσας τὴν εὐνοίαν Παύλου τοῦ Α',
διωρίσθη τὸ 1797 διευθυντὴς τῆς Ἀκα-
δημίας τῶν τεχνῶν, καὶ ἐπιστάτης τῆς
αὐτοκρατορικῆς βιβλιοθήκης. Ἐπιστρέ-
ψας εἰς Γαλλίαν τὸ 1802 ἐγένετο ὁμό-
τιμος. Ἀπέθανε τὸ 1817.

Ὁ Didot ἐν τῇ περιηγήσει αὐτοῦ λέ-
γει περὶ τοῦ Gouffier: «Après avoir
embrassé M. de Choiseul Gouffier,
qui malgré son grand âge, m'enviait
encore, me dit-il, le bonheur d'aller
visiter la Grèce». Ὁ δὲ Chateaubri-
and: «Je citerai souvent cet ouvrage,
avec les éloges qu'il mérite, etc.».

Τὸν Reichard-Henri Aug. Ottocar
(1789) γράφοντα Auszug-Beschrei-
bung von Candia und einigen andern
Inseln des Archipelagus. Φιλολόγος
Γερμανός, γεννηθεὶς εἰς Γότθαν τὸ 1751
καὶ ἀποθανὼν τὸ 1828. Ἐγραψε ἐλαφρὰ
τινα φιλολογικὰ ἄρθρα εἰς διαφόρους ἐφη-
μερίδας, διηύθυνε δ' ἐπὶ πολὺ τὸ θέατρον
τῆς Γότθας. Ἐγραψε πολλὰς κωμωδίας,
ἐδημοσίευσεν τὸ «Ἡμερολόγιον τῶν Θεά-
τρων» καὶ τὴν «Θεατρικὴν Ἐφημερίδα»,
ἱδρύσας πλείστας ἐφημερίδας, κατέστη δὲ
γνώστὸς διὰ τοῦ «Ὁδηγοῦ τῶν περιη-
γητῶν ἐν Εὐρώπῃ», Weimar 1793 τόμ. 2.
πολλάκις ἐκτυπωθέντος, μεταφρασθέν-
τος, τόσον δὲ δημοτικοῦ καταστάσαντος,
ὥστε ὁ βιβλιοπώλης Audui ἐδημοσίευσεν
ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Richard πλείστους
ὁδηγούς.

Τὸν Mariti-Abbé (1791) γράφοντα
Voyage dans l'île de Chypre, la Sy-
rie et la Palestine, avec l'histoire gé-
nérale du Levant, traduit de l'Italien.

Τὸν Newied περιηγητὴν καὶ συγγραφέα
Ἰταλὸν γεννηθέντα ἐν Φλωρεντίᾳ τὸ 1763
καὶ ἀποθανόντα τὸ 1806. Κάτοχος τῆς
φυσικῆς ἱστορίας ὡς καὶ τῆς Ἀγγλικῆς
καὶ Γαλλικῆς γλώσσης, ἐτοποθετήθη παρὰ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τινὶ ἐμπορικῷ οἴκῳ
τῆς Λιβόρνου. Ἐκείθεν μετέβη εἰς Σικε-
λίαν, ἔνθα συνέλεξε διάφορα τῆς φυσικῆς
ἱστορίας ἀντικείμενα. Μετὰ ταῦτα δι-
ήλθε 2 ἔτη εἰς Ἀκρην, ὡς ἀντιπρόσωπος
Ἀγγλικοῦ τινος ἐμπορικοῦ οἴκου. Τὸ

1793 διωρίσθη ὑποπρόξενος ἐν Κύπρῳ,
ἐκμαθὼν δὲ τὴν τουρκικὴν καὶ τὴν ἀρα-
βικὴν, ἐπεσκέφθη τὴν Συρίαν τὴν Παλαι-
στίνην καὶ τὴν Αἴγυπτον. Ἀμα τῇ δη-
μοσιεύσει τοῦ συγγράμματός του, ὠνομά-
σθη μέλος τῆς Φλωρεντινῆς Ἀκαδημίας.

Τὸν Sibthorp-John (1795) γράφοντα
Flora Græca. Ἦτο ἱατρός, διακριθεὶς
ὡς συγγραφεὺς βοτανικῆς. Ἐγεννήθη ἐν
Ὁξωνίᾳ, ἐξεπαιδεύθη δ' ἐν τῷ Πανεπιστη-
μίῳ αὐτῆς, διαμείνας ἐπὶ τινα καιρὸν εἰς
Ἐδεμβούργον, ἐπεσκέφθη τὴν Γαλλίαν,
τὴν Ἑλβετίαν καὶ τὴν Γερμανίαν, ἐπιστρέ-
ψας δὲ εἰς Ἀγγλίαν τὸ 1784, διεδέχθη
τὸν πατέρα του, ὡς καθηγητῆς τῆς βο-
τανικῆς ἐν Ὁξωνίᾳ. Περιηγήθη τὴν Ἑλ-
λάδα δις, τὸ 1786-7 καὶ τὸ 1794-5,
ἐπὶ πλουτισμῷ τῆς ἐπιστήμης του. Τὸ
ἀποτέλεσμα τῶν περιηγήσεών του ἦτο
συλλογὴ φυτῶν, προσωρισμένων διὰ σπου-
δαῖον σύγγραμμα τὸ «Flora Græca». Τοῦ
θανάτου του ὅμως ἐμποδίσαντος τὴν
δημοσίευσιν τῶν ἐρευνῶν του, ἀφῆκε διὰ
τῆς διαθήκης του λίρ. 300 ἐτησίως, πρὸς
τελειοποίησιν αὐτοῦ καὶ ἱδρυσιν δασονο-
μικῆς ἑδρας. Ἀπέθανεν ἐν Bath τὴν 7ην
Φεβρουαρίου 1796. Ὁ κ. Θ. Χελδράιχ
(Φυτολογικὴ ἐξέτασις τῆς Θεσσαλίας),
«Παρνασσός» τόμ. Γ'. τεύχ. Γ', Μαρτίου
31, 1883, σ. 259, ἀποκαλεῖ αὐτὸν «Πα-
τριαρχὴν τῆς νεωτέρας ἐλληνικῆς φυτο-
λογίας».

Τὸν Lechevalier (1799) γράφοντα
Voyage dans la Troade, ou tableau
de la plaine de Troie, dans son état
actuel. Paris. Ἦτο περιηγητῆς καὶ ἀρ-
χαιολόγος, γεννηθεὶς ἐν Treilly τὸ 1752,
καὶ ἀποθανὼν ἐν Παρισίοις τὸ 1836. Εἰς
Metz ἐγνώρισε τὸν Ch. Gouffier, ὅστις
τὸν διώρισε γραμματέα τῆς ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει πρεσβείας, τότε ἐπεσκέφθη
τὴν Ἑλλάσσαν Ἀσίαν. Διέμεινε ἐπὶ τινα
καιρὸν εἰς Μολδαυίαν, ὅπως παρατηρήσῃ
τὰς κινήσεις τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ, καὶ
ἐπανῆλθεν εἰς Παρισίους τὸ 1788. Κατὰ
τὴν ἐκρηξιν τῆς ἐπαναστάσεως ἀνεχώ-
ρησε, ἐπανελθὼν δὲ τὸ 1808 διωρίσθη
βιβλιοφύλαξ τῆς βιβλιοθήκης Sainte
Genevieve. Τὸ σύγγραμμά του μετεφρά-
σθη ἀγγλιστὶ παρὰ τοῦ διαπρεποῦς ἑλλη-
νιστοῦ Ἀνδρέα Dalzell. (γεννηθ. περὶ τὸ
1750 καὶ ἀποθανόντος τὸν 10βριον τοῦ
1806). Οἱ Zurcher καὶ Margollé «Les
ascensions célèbres» Bibliothèque des
Merveilles σ. 316 λέγουσι περὶ αὐτοῦ:
«L'auteur du meilleur ouvrage qu'on
ait écrit sur la Troade».

Πλὴν τούτων κατὰ τὸν 18 αἰῶνα ἀ-
ναφέρονται καὶ οἱ ἑξῆς:

Ὁ Robert (1714) συγγράψας Voya-
ge dans le Levant. Ὁ Widmann (1740)
συγγράψας L'Archipelago con tutte le
Isole. Ὁ J. Aegid van Egmond (1759)
Travels through part of Europa,
Asia minor the islands of Archipe-
lago etc. Ὁ Pasch van Krienen (1773)
Breve descrizione dell' Archipelago. Ὁ
Frieseman (1769) Description histo-
rique et géographique de l'Archipel.
Ὁ Della Rocca (1790) Traité com-

